

Világ proletárjai egyesüljétek!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XII. ÉVFOLYAM, 119. SZÁM.

ARA: 50 FILLÉR

VASARNAP, 1955 MÁJUS 22.

Mai számból:

Nemzetközi szemle (2. oldal) — Mit mutatnak a számok (3. oldal) — Az 1955—56. pártoktatási év előkészítéséről (4. oldal) — Jó élni és dolgozni az egyetemes Petőfi TSZ-ben (5. oldal) — Az első feladat (elbeszélés) (6. oldal) — Rádióműsor (6. oldal) — Néhány őszinte szó érettségizőinkhez (7. oldal)

Fejlesszük, szilárdítsuk termelőségünket

A Központi Vezetőség legutóbbi nagy jelentőségű határozata többek között kimondja: „Pártunk tovább folytatja a mezőgazdaság szocialista átépítésének, a termelőségünk fejlesztésének politikáját az önkéntesség alapján.” De az 1953. júniusi határozat is kimondta, hogy minden segítséget meg kell adni a termelőségünk továbbfejlesztéséhez, pártunk III. kongresszusa is leszögezte, hogy a dolgozó parasztság felemelkedésének, gondtalan életének egyetlen járható útja a szocialista mezőgazdaság megteremtése. Pártunknak ezeket az igen fontos határozatait alulmászották az a ka nagygyűlési eredmények is, amelyeket a termelőségünk nagy része elért.

A kiváló és nagygyűlési eredmények igazolják a társasgázdálkodás magasabbrendűségét és fölényét a régmódival szemben. Az elmúlt másfél év alatt azonban a jól dolgozó, kiváló termelőségünk eredményeit elhallgattuk, s ehelyett sokszor előtérbe került a kisártermelés, a kisparaszti gazdálkodás dicsőítése. Falusi pártbizottságaink és a falun élő kommunisták, ha nem álltak a sarokukon és nem verték vissza kellő időben a támadást, akkor az ellenség elszemtelenedett és nemcsak hogy elhallgatták az eredményeket, hanem igyekeztek támadást szólni a kemény harcokban és munkában megdermedt termelőségünk ellen.

A márciusi határozat kimondja: „Azok, akik azt hirdetik, hogy az egyéni gazdálkodás mellett a szegény- és középparasztok zöme magas jövedelmet érhet el, és hogy sok százezer egyéni parasztból álló mezőgazdaságunk a termelőségünk fejlesztése nélkül is virágzóvá és elenjáróvá lehet, becsapják a parasztságot.” A Központi Vezetőség határozata különösen felhívja figyelmünket, hogy teljes energiával, kommunista helytállással kell dolgozni a termelőségünk további megszilárdításáért és fejlesztéséért. S elsősorban ebben a munkában a falusi kommunistáknak kell harcra szállniuk, s mellettük természetesen a kiváló, jó eredményeket elérő pártunkívüli termelőségünk tagjainak is. Járás- és községi pártbizottságoknak kell szervezni, irányítani ezt a munkát, ezt a harcot, mert csak úgy lesz sikeres.

Nagyon fontos, hogy legszorosabb kapcsolat megteremtésével alakítsák ki a jó baráti viszonyt a még kívülálló becsületlen egyéni dolgozó paraszttal, hiszen ők a termelőségünk jövő tagjai. Ha valaki nem ért még egyet a közös gazdálkodással nem kell ellenségnek tekinteni, hiszen nem láthatja meg minden ember egyszerre a szocialista mezőgazdaság fölényét. A kommunisták feladata és a régi harcos termelőségünk tagjainak kötelessége, hogy segítsék megismertetni a még kívülállókkal az új utat, és segítsék őket előre a felemelkedésnek és a jólétnek útjára való térésben. Nem helyes az a mód-

szor, és az a magatartás, ahogy az álmosdi Tánács — egyébként igen kiváló eredményeket elérő tsz — tagjai tanúsítanak a kívülálló dolgozó paraszttal szemben. Szinte magukra hagyják őket, olyan véleménnyel vannak a termelőségünk tagjai, hogy ott van előttük, láthatják az eredményeket és ha akarnak, majd belépnek ők is.

Az ilyen rideg és mondhatni elbizakodott magatartás nem viszi előre a termelőségünk mozgalom ügyét, hanem elriasztja az egyéni dolgozó paraszto-

Rendkívül helyes az a kezdeményezés, ahogy az egyik főlalomi Petőfi Termelőségünk tagja foglalkozik a még kívülálló fiatalokkal. Közös DISZ szervezetet hoztak létre a termelőségünkben és az idősebb egyéni dolgozó paraszttal is elváltak esténként rádiót hallgatni a termelőségünk otthonába, s hosszasan elbeszélgetnek. A hajdúböszörményi pártbizottság utóbbi napokban figyelemreméltó kezdeményezést dolgozott ki a tsz-ek további fejlesztésére. Először is aktíva-értekezleten beszéltek meg a termelőségünk tagjainak kapcsolatát az egyéni dolgozó paraszttal, valamint a géntalomság segítségét a termelőségünk jó természetmennyéinek elősegítésére. Ezen a tanácskozáson beszéltek olyan termelőségünk tagokról, ahol az a nézet érvényesült, hogy csinálja a tanács és a pártbizottság a fejlesztésért folyó agitációt, nekik elég az, hogy ha dolgoznak, boldogulnak és jól élnek. Péter Gábor elvtárs, a Dózsa Termelőségünk elnöke hangsúlyozta: „A jó borsnak nem kell cseréje”. Ez igaz, de azért tudatosítani kell, hogy van ilyen „jó bors” és hogy a termelőségünkben nyugodt, gondtalan életet lehet élni a tagságnak. A városi pártbizottság seí az ilyenféle nézeteket megszüntetni. Úgy döntöttek ezen az aktíva értekezleten a bősörményi kommunisták, hogy őszre sok-sok még egyéni dolgozó családát vonnak be a termelőségünk mozgalomba.

„A dolgozó parasztságnak — mind a szegény, mind a közép-parasztoknak — igazi jólétet, emberi életet, országunk számára fejlett, magas színvonalú mezőgazdaságot csak a szövetkezeti gazdálkodás kiterjesztése biztosíthat, mert csak a szocialista nagyüzemi termelésben használható ki egyszerűen a fejlett mezőgazdasági gépek, csak itt alkalmazható a tömeges méretekben a mezőgazdasági tudomány legújabb vívmányai, mindaz, ami megkönnyíti a dolgozó parasztság munkáját” mondja a Központi Vezetőség márciusi határozata. Ez szabja meg a falusi pártbizottság feladatát, a kommunisták és a termelőségünk tagok további feladatait. Hiszen ma már nem a kezdeti lépéseket kell megtenni, kézzelfogható példák, tények és igazságok segítenek termelőségünk további megörösítésében és fejlesztésében.

A berettyóújfalui járásban tíz termelőségünk befejezte a cukorrépa egyelését

Az egész megyében teljes erővel folyik a cukorrépa egyelése és a többi növényápolási munka. Egyedül a polgári járás van elmaradva a munkával, de ez érthető, hiszen ebben a járásban a mélyen fekvő földeken a vetést is több mint két héttel később végezték el, mint a többi járásban. Jellemző erre, hogy a kukorica vetése még mindig folyik, ugyanis vannak olyan területek, amelyekre eddig nem lehetett fogatni rámenni.

Talán soha még ilyen kedvvel és lendülettel nem folyt még a növényápolási munka a megyében, mint az idén. Jók a termés kilátásai és ez fokozza munkakedvét mind a termelőségünk tagjainak, mind az egyéni dolgozó parasztságnak. Az eddigi tapasztalatok szerint az egész megyében mindenütt a termelőségünk tagjai járnak élen a munkában, mert nemcsak a tag-ság munkakedve nőtt meg, hanem jelentős mértékben megjavult a munka megszervezése is.

Ahol bevonták a családtagokat a munkába, jól haladt az egyelés

A berettyóújfalui járás 26 termelőségünk közül szerdán szintén tíz fejezte be a cukorrépa egyelését. A családtagokat mindenütt bevonták a növényápolási munkába. E járás termelőségünkben igen jó munkát fejtettek ki, a családtagokat legtöbb helyen sikerült csaknem mind bevonnani a munkába. A nagyrábéi Kossuth TSZ-ben ötven családtagot mozgósítottak, a csökmői Kossuthban

47-et, az újirazi Leninben 40 főt. Ezek a termelőségünk tagjai természetesen be is fejezték az egyelést. Azonban a többiben sem alszik a tagság. Különösen az eső után gyorsult meg a munka. Pénteken este már annyira előrehaladtak a berettyóújfalui járás termelőségünk tagjai az egyelésben, hogy bizonyosra vehető az egyelést szombaton befejezték.

A derecskei Rákóczi TSZ-ben a hanyag munkát nem veszik át

A derecskei járásban a cukorrépa egyelését minden termelőségünkben felfelé tartó tagok közt. Ennek folytán minden tag tudja, hogy hol kell dolgozania és

melyik tábláért felelős. Nagy részben ennek köszönhető, hogy a járás 16 termelőségünk tagjai közül szerdán már hét el is végezte a cukorrépa egyelését. El-

sőnek fejezte be a pocsaji Petőfi, másodiknak a derecskei Rákóczi, harmadiknak az esztári Tánács. A hét elején végeztek az egyeléssel a Tismarja Bocskai, a Konnyári Békke, a sárándi Haladás és a hajdúszovátai Alkotmány termelőségünk tagjai is.

A derecskei Rákóczi vezetősége és tagsága különösen nagy gondot fordít a gondos és jó növényápolási munkára. A legjobban dolgozó tagokból egy bizottságot alakítottak, amely felülvizsgálja és átveszi az elvégzett munkát. Ha valaki hanyagul és gondatlanul végzi el az egyelést, vagy a kapálást, a bizottság nem veszi át és az illető tag köteles még egyszer ugyanazt a munkát elvégezni, ha pedig csak kisebb hibák mutatkoznak, akkor a hibákat köteles kijavítani. Ezért természetesen munkacsapatok jóváírását nem kap. A bizottság eddig három tagnak munkáját utasította vissza s ezek kénytelenek voltak még egyszer elvégezni a munkát. Belátták, hogy nem kifizető rosszul dolgozni.

A Rákóczi nagy segítséget nyújt a Derecskei Géppalloság is. Csütörtök estig a már előzőleg megfogasolt 127 hold kukoricánál a géppalloság két traktorosa — Eszenyi István és Nagy Sándor elvégezték az első kapálást. A tagság véleménye szerint kitűnő munkát végeztek.

Hajdúböszörményben nincs elmaradó termelőségünk

Hajdúböszörményben már a hét elején, de legtöbb tsz-ben már a múlt héten befejezték a cukorrépa sarabolását. A héten teljes erővel folyt az egyelés. A jelen pillanatban élen jár az Előre TSZ a növényápolásban, mert egy pár napon belül elkezdte az egyelést. A Vörös Csillag harminc hold cukorrépa-ápolást egyharmadát egyelőre eddig, a Kossuth tagjai szintén tíz hold egyeléssel készültek el. Jó eredményt értek el a többi bősörményi termelőségünk tagjai is. Ezért erősen vitás, hogy az Előre meddig tartja meg elsőségét, sőt az is, hogy egyáltalán tartja-e még, hiszen a legújabb eredményeket nem lehet szüntelenül számon tartani, mert igen nagy a bősörményi határ.

A legörvendesebb tény azonban a bősörményi termelőségünk tagjainak az, hogy most már nincs elmaradó tsz. A Zója is a többiek mellé sorakozott fel. Igyanúgy alkalmazta a modern agróteknika előírásait, mint a többi, ezért minden remény megvan arra, hogy a bősörményi termelőségünk tagjai az idén kivétel nélkül megszilárdulnak gazdaságilag és taglétszámban is megszaporodnak.

A jó munkának természetesen híre kell. Híre kelt a II. Kongresszus árpájának is. Jó pár kilométerrel mentek oda egyéni dolgozó paraszttal a II. Kongresszus őszi árpájához. Sokan az

első pillantásra nem is akarták elhinni, hogy árpa. Rozsnak néztek, hiszen olyan szép és magas ez az árpa, mint a legszebb rozs. Persze nagy volt az ámulata a szemlélőknek, amikor az igazság kiderült. Sokan 20, mások 22, sőt 24 mázsára becsülték a várható termést holdanként. Többen megállapították, hogy soha még Hajdúböszörményben ilyen szép őszi árpát nem láttak.

A szeptesi Új Élet TSZ megkezdte a silőzást

A szeptesi Új Élet TSZ-ben év-ről évre mindig komoly gondot okozott az állatok átteleltetése. Rendszerint már nyár folyamán feleltették az állatokkal a télre való takarmány nagy részét. Az idén azonban Kovács János, az újonnan megválasztott állattenyésztési brigádvezető szakított az eddigi gyakorlattal. Többek között azt is követelte, hogy a teheneket legeltessék és e célból bizottságnak legelőt számukra. Sok utánjárás után a legeltetési bizottság végül biztosított megfelelő legelőt az Új Élet TSZ szarvasmarháinak. Az állatokat már ki is vitték és azóta emelkedett a tehozam.

Kovács János azonban nem hagyta annyiban a dolgot és a vezetőséggel karöltve megcsinálták a silőzást is. Nekifogtak a végrehajtásához is, mert már a múlt héten 100 köbméter silőt el is készítettek.

A halapi Bocskai Termelőségünkben is nekifogtak a silőzáshoz, mivel az ősszel nem vettek takarmánykeveréket, a tsz területén található gyenge sást kaszáltak le és ennek felhasználásával készítették el szintén a múlt héten 100 köbméternyi silőt. Nekifogtak a silőzáshoz a macsi Néptanács TSZ-ben is és szombaton délben az őszi takarmánykeverékből készült jó minőségű silőt be is takarták.

Amikor rozsnak nézték az árpát

A hajdúböszörményi II. Kongresszus az ősszel 32 hold árpát vetett el. Természetesen kellőképpen előkészített föld, jól megülődött magjával vetették el és

Varga Imre vámospércsi traktoros teljesítette éves tervét

Varga Imre, a vámospércsi Géppalloság országosan is első traktorosa vállalta, hogy éves

tervét a traktoros napra teljesíti. Vállalását a vállalt határidőnél előbb, május 20-án teljesítette.

A varsói szerződés a Minisztertanács előtt

A Minisztertanács május 21-én rendkívüli ülést tartott, amelyen Hegedüs András elvtárs, a Minisztertanács elnöke, mint az európai államoknál Varsóban az európai béke és biztonság biztosítása érdekében május 11-14-ig megtartott értekezleten részt vevő magyar kormányküldöttség vezetője, beszámolt a barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződés megkötéséről és bemutatta a szerződés szövegét.

A Minisztertanács meglepéssel vette tudomásul, hogy a

varsói értekezleten aláírták az Albán Népköztársaság, a Bolgár Népköztársaság, a Magyar Népköztársaság, a Német Demokratikus Köztársaság, a Lengyel Népköztársaság, a Román Népköztársaság, a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége és a Csehszlovák Köztársaság közötti barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződést, amely az egyesített katonai parancsnokság felállítását is magában foglalja és jóváhagyja a kormányküldöttség tevékenységét.

A Minisztertanács felhatalmaz-

ta a külügyminisztert, hogy az Albán Népköztársaság, a Bolgár Népköztársaság, a Magyar Népköztársaság, a Német Demokratikus Köztársaság, a Lengyel Népköztársaság, a Román Népköztársaság, a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége és a Csehszlovák Köztársaság között Varsóban, 1955. május 14-én kötött barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződés megerősítése és törvényozási megteremtését a törvényalkotás útján végeztessen.

(MTI)

Felavatták az ország leghosszabb hídját, az újpesti vasúti Duna-hidat

Három esztendő kemény munkáját ünnepelték szombaton délután az újpesti vasúti összekötő-híd építói és tervezői. A nagy építkezés, amely megalkotta az ország leghosszabb hídját, ünnepi dátumhoz ért: megindulhatott a forgalom a Duna új gyönyörű hidján. Az építőknek a tervek szerint csak szeptemberben kellett volna a forgalomnak átadniuk az új alkotást. De a felkesz munkaverseny-mozgalmak,

dolgozók áldozatos erőfeszítései mind-mind napokat, heteket vettek el a határidőkből és így szeptember vége helyett már május 21-én átfordulhatott az előzetes sikeres teherpróbák után az új dunai hidon az első vonatszerelvény.

A hídavatási ünnepségre, amelyet az újpesti hídfőnél tartottak, eljöttek a párt és a kormány vezetői, a híd építői, tervezői, a vasutas dolgozók küldöttei és a

környék lakossága. Megjelent az ünnepségen Hidas István, Kovács István és Mekis József, a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának tagjai, a Központi Vezetőség és a Minisztertanács több tagja.

A hídavatási ünnepséget Csánádi György, a MÁV vezérigazgatója nyitotta meg, ezután Bebrits Lajos közlekedés- és postaügyi miniszter mondott beszédet.

Jegyzékváltás a Szovjetunió és az Egyesült Államok között a mezőgazdasági küldöttségcseréről

Moszkva (TASZSZ). Az Egyesült Államok moszkvai nagykövetsége az év május 17-én jegyzékét nyújtotta át a Szovjetunió külügyminisztériumának a Szovjetunió és az Amerikai Egyesült Államok közötti mezőgazdasági küldöttségcserére vonatkozóan. A jegyzék a többi között a következőképpen hangzik:

„Az Egyesült Államok kormánya, tekintettel a szovjet kormány arra a határozatára, hogy hivatalos küldöttséget nevez ki a cserében való részvételre, kész szolgálati vizumot kiadni a mintegy tíz mezőgazdasági szakértőből álló szovjet küldöttség tagjainak, amint a minisztérium közli vele a küldöttség tagjainak nevét és hivatalos státuszát. Az Egyesült Államok kormánya úgy gondolja, hogy a szovjet küldöttség amerikai útjára a mezőgazdasági viszonyok szempontjából legalkalmasabb idő a nyár közepe lenne. Ezért javasolja, hogy a szovjet küldöttség amerikai tartózkodásának idejét körülbelül az 1955. július 10-től augusztus 10-ig terjedő időszakra tülje ki.

Ez év május 20-án a Szovjetunió külügyminisztériuma válaszájegyzékét adott át az Egyesült Államok nagykövetségének. „Annak a javaslatnak megfelelően, amelyet az Egyesült Államok kormánya a szovjet mezőgazdasági küldöttség számbeli összetételére és az Egyesült Államokban való tartózkodásának idejére vonatkozóan tett, a szovjet mezőgazdasági szervek készek 10-12 tagú szovjet mezőgazdasági küldöttséget utniak indítani az Egyesült Államokból a körülbelül ez év július 10-től augusztus 10-ig terjedő időben — hangzik a válaszájegyzékben.

A szovjet kormány hajlandó beutazási vizumot adni a körülbelül 12 tagú amerikai mezőgaz-

dasági küldöttség tagjai részére. Az amerikai küldöttség látogatására, a Szovjetunió megtekintésére, a legalkalmasabb idő a nyár közepe, hozzávetőlegesen július 15-től augusztus 15-ig.

A szovjet kormány feltételezi, hogy a Szovjetunió és az Egyesült Államok közötti mezőgazdasági küldöttségcserére kölcsönösen hasznos intézkedés.”

dasági küldöttség tagjai részére. Az amerikai küldöttség látogatására, a Szovjetunió megtekintésére, a legalkalmasabb idő a nyár közepe, hozzávetőlegesen július 15-től augusztus 15-ig.

A szovjet kormány feltételezi, hogy a Szovjetunió és az Egyesült Államok közötti mezőgazdasági küldöttségcserére kölcsönösen hasznos intézkedés.”

NEMZETKÖZI SZEMLE

Az osztrák példa és a német közvélemény

A fő tanulság az, hogy Németország népe hazája egységével fizet Adenauer makacsul Nyugat-barát politikájáért, azaz a jelenlegi nyugatnémet kormánynak az atlanti szövetséghez és az agresszív célzatú fegyverkezéshez való görcsös ragaszkodásáért.

Idézhetnénk még számos hasonló nyilatkozatot. Tekintélyes nyugat-németországi burzsoá lapok kezdtek emlegetni most a német semlegesség lehetőségét és latolgatni azt, hogy nem lenne-e előnyösebb követni az osztrák példát.

Következésképpen Németország egyesítésének egyetlen valóban járható útja az lenne, ha az ország nyugati felét nem köteleznék a párizsi egyezmények és az atlanti szerződés cikkelyei, ha a szerződések nem akadályoznák a német népet abban, hogy érvényt szerezzen kifejezett akaratainak. Egyszerűen szólva: Ausztria és Németország között sok különbség van, de ha Ausztria a katonai tömbökhöz való csatlakozásról lemondva elnyerhetné az igazi függetlenségét, akkor ezen a módon elnyerheti Németország is.

A NEMET KÖZVELEMÉNY hangulatának mintegy tükörképét adja az a nyugtalanság, amellyel az imperialista sajtó a kérdést kezeli. „Ausztria a nyugati védelem számára stratégiai pontot jelentett, amit most elveszít” — mondotta az államszerződés aláírásának napján az amerikai rádió. A nyugati sajtó most sietve igyekszik lebeszélni a német népet az „osztrák példa” követéséről elsősorban azért, nehogy az agresszív amerikai politikának el kelljen szenvednie még egy ilyen „stratégiai pont” elvesztését. Az államszerződés megkötését megelőző és követő napokban jóformán egyebet sem olvashattunk a legtöbb nyugati burzsoá lapban, mint azt, hogy mennyire „nem ajánlja” a nyugati németeknek az osztrák példa követését. Ezekben a cikkeikben azonban egyetlen szó sem volt a német nép egységes hazájáról és Európa békéjéről, mert ez természetesen nem érdekelt sem az amerikai imperialistákat, sem európai szövetségeseiket.

A jelek szerint a németek le is vonják ezt a tanulságot. Ollenhauer, a szociáldemokrata párt elnöke sajtónyilatkozatában azt mondotta: „Az államszerződés megkötése arról győz meg bennünket, németeket, hogy a egyeduralom tárgyalásai komoly eredményekhez vezethetnek. Ma minden németnek fel kell vetnie a kérdést, miért nem követi Németország Ausztria példáját. Bónnak ma nincs fontosabb közlendője, mint az, hogy a hadkötelezettség bevezetéséről szóló törvényjavaslatokat hamarosan benyújtják. Amíg Ausztria egén a függetlenség napja ragyog, Németországra a párizsi szerződések sötét árnyéka borul.”

Egyidejűleg a nyugtalankodó Adenauerék is heves és dühös kampányt indítottak az osztrák államszerződés ellen. Úrügyl az államszerződésnek azt a cikkelyt használják fel, amely meg-

tiltja, hogy az Ausztriában lévő volt német javakat visszaadják Németországnak. Az Adenauer-kormány volt annyira arcátlan, hogy ez ellen a cikkely ellen hivatalosan is tiltakozott az osztrák kormányral. Adenauerék azonban e tiltakozásnál nemcsak a német monopoltörvények érdekeit vezérelték. A német javak körüli lármával az osztrák államszerződés ellen igyekeznek hangulatot kelteni, megpróbálják elterelni a figyelmet a lényegről, arról, hogy az államszerződés előnyös az osztrákok számára és vonzó példa lehet a németek szemében.

„Adenauer kormánya — írta a Neues Deutschland, Németország Szocialista Egységpártjának központi lapja — sokkal jobban fél, mint valaha, attól a bonni kormány szempontjából kedvezőtlen politikai befolyástól, amelyet az osztrák államszerződés Nyugat-Németország közvéleményére gyakorol.”

TAGADHATATLAN, hogy Adenaueréknek az utóbbi időben mindinkább van mitől félniök. Nem egyedül az osztrák államszerződés az a nemzetközi esemény, amely kedvezőtlen hatást gyakorol az Adenauer-kormány és támogatói terveire. A nemzetközi helyzet enyhülésének néhány más jele is hasonlóan gyakorol. Mindenekelőtt a közelgő szovjet—jugoszláv tárgyalásokra, a legújabb szovjet leszerelési javaslatra és az előkészítés alatt álló négyhatalmi kormányfői találkozóra gondolunk. Ezek együttesen olyan fegyvert adnak a béke erőinek kezébe, amely komolyan veszélyeztettheti a nemzetközi feszültség fokozásán és a háború előkészítésén fáradozó imperialista politikuskok terveit.

Háromévi hirtönt kapott a begyűjtést szabotáló kulák

A püspökladányi járásbíróóság az elmúlt napokban tárgyalta Asztalos Zoltán kabai kulák bűnügyét. Asztalos az elmúlt esztendőben szabotálta a beadást, majd mikor tudomására jutott, hogy a törvények értelmében a tanács lefoglalja sertésállományát, hat anyakocáját felestartásra kiadta ismerőseinek, minderről persze mélyregelesen hallgatva a tanács illetékes vezetői előtt.

Asztalos kulák azonban nem járt túl a népi szervekben dolgozók eszén. Gyorsan kiderült szélhámosossága, szabotálása és ezért a püspökladányi járásbíróóság a beadást nem teljesítő kabai kulákot háromévi börtönbüntetésre, 1000 forint vagyonelkobzásra ítélte.

Közlemény

A megyei párt-végrehajtóbizottság legutóbb megtárgyalta a hozzáforduló dolgozók ügyének elintézését. Megállapította, hogy sokan, akik a megyei pártbizottság titkárhoz, vagy a végrehajtóbizottság tagjaihoz fordulnak, sokszor kénytelenek kétszer, háromszor is felkeresni a megyei pártbizottság épületét, hogy elmondhassák kérélmüket, panaszukat. Ugyanis a pártbizottság titkárai és a végrehajtó bizottság tagjai igen gyakran vidéken vannak, vagy egyéb elfoglaltságuk folytán nem tartózkodnak az MB. épületében. A végrehajtó bizottság attól a szándéktól vezérelve, hogy megkönnyítse a hozzáfordulók ügyének gyors elintézését, elhatározta, hogy az MB. épületében fogadó szobát állít fel, amelyben a titkárok, az VB. tagok, osztályvezetők és a pártbizottság egyes tagjai sorrendben a pártbizottság rendelkezésére állnak minden nap reggel 9 órától déli 1 óráig. Ezek az elvtársak az idő alatt kizárólag a hozzájuk forduló ügyének meghallgatásával és intézésével foglalkoznak.

A végrehajtó bizottság az inspekción elvtársaknak kötelességüké tette, hogy a jogos, teljesíthető kérélmek és panaszok elintézésére minden esetben a legrövidebb időn belül tegyék meg a szükséges lépéseket.

Ezt a közleményt a megyei párt-végrehajtóbizottság tájékoztatásul szánja a hozzáfordulóknak, mert mindenképpen szeretné megkönnyíteni és meggyorsítani a hozzáforduló dolgozók ügyének gyors elintézését.

MDP HAJDÚ-BIHAR MEGYEI VÉGREHAJTÓ BIZOTTSÁGA.

Negyedszer tartott elüzemavató ünnepséget a Ruhagyár

A Ruhagyár dolgozói kiváló eredményeik elismeréseképpen egymásután négyszer nyerték el az elüzemavató ünnepséget tegnap este tartották meg a Központi Kultúrotthonban.

Az ünnepségen a gyár majdnem valamennyi dolgozója részt vett. Jelen volt még Stozieski Ferenc elvtárs a megyei pártbizottságtól, Baranyai György elvtárs, a városi pártbizottság titká-

ra, Menes János elvtárs, a városi tanács elnöke.

Kovács József főmérnök, a Ruhagyári Igazgatóság küldötte méltatta elsőnek a Ruhagyár eredményeit, majd átadta az okleveleket és a könnyűipari miniszter és Textil és Ruházati Dolgozók Szakszervezete vörös vándorzászlaját. Ezután negyven ezer forintot osztottak ki, több mint kétszáz dolgozó között.

Összehívják a román nemzetgyűlést

A Román Munkáspárt Központi Bizottsága, valamint a Román Népköztársaság Minisztertanácsa egyaránt jóváhagyta a román kormányküldöttség varsói tevékenységét.

A Minisztertanács javaslatot tett, hogy az egyezmény jóváhagyása végett mielőbb hívják össze a Román Népköztársaság nagy nemzetgyűlését.

Nag
Sztali
külön
melék
ságtá
munk
lése a
tosab
„A
csak
lizmu
kenys
mind
sege
den
rált
mond
hanov
tanác
megá
jában
rán.
III.
pontj
rozal
kény
melé
márc
képp
gozó
vetke
homy
mind
dasá
munk
kenje
E
a
a Ha
menn
háltá
hogya
A
a gy
arant
melé
tőség
nap
vel
oldás
év
egy
teny
völt
lönés
vélő
lékka
tett
értel
tükr
veze
pont
bata
mén
érte
gyit
mél
nie
havi
nap
zale
telk
mel
M
ken
E
inté
vele
pes
szá
nős
egy
má
fa
a
sor
Az
mi
Ug
kit
dol
dol
be
me
ze
rin
ze
fel
fel

Mit mutatnak a számok?

A munka termelékenységének alakulása a Bütorgyárban

Nagy tanítóink — Lenin és Sztálin elvtársak — műveikben külön kiemelték a munka termelékenységének emelésének fontosságát. Lenin elvtárs szerint a munka termelékenységének emelése a társadalmi fejlődés legfontosabb feltétele.

„A valóságban a szocializmus csak a munka magas, a kapitalizmusnál magasabb termelékenysége alapján, a termékek és mindenféle szükségleti cikkek bősége alapján, a társadalom minden tagjának jómódú és kulturált élete alapján győzhet” — mondotta Sztálin elvtárs a sztáhanovisták első össz-szövetségi tanácskozásán. Pártunkat is e megállapítások vezetik politikájában a szocializmus építése során. A Magyar Dolgozók Pártja III. kongresszusa, majd a Központi Vezetőség ezt követő határozatai is legfontosabb feladatként jelölik meg a munka termelékenységének emelését. A márciusi határozat a következőképpen hangsúlyozza ezt: „A dolgozó nép elitszínvonalának követhető emelése megköveteli, hogy szakadatlanul növekedjen mind az ipari, mind a mezőgazdasági termelés, emelkedjen a munka termelékenysége, csökkenjen az önköltség...”

Emelkedik a termelési érték

A napokban megnéztük, hogy a Hajlított Bütorgyár dolgozói mennyiben érik e feladat végrehajtásának nagy jelentőségét: és hogyan tesznek annak eleget.

A tények azt bizonyítják, hogy a gyár vezetői és munkásai egyaránt jól látják a munka termelékenységének emelésének jelentőségét, igyekeznek hónapról hónapra jobb eredmények elérésével hozzájárulni e feladat megoldásának országos sikeréhez. Az év első negyedében például az egy teljesített munkaóra jutó termelési érték 6,2 százalékkal volt magasabb a tervezettnél. Különösen márciusban érték el a kiváló eredményt: ekkor 9 százalékkal emelkedett az egy teljesített munkaóra jutó termelési érték. Ebben az eredményben tükröződik a gyár dolgozóinak és vezetőinek kiállása a párt Központi Vezetőségének márciusi határozata mellett. Ez az eredmény is mutatja, mennyire egyetértenek a határozattal a bütorgyáriak. Az első negyedévi eredményeknél azonban nem álltak meg. Ezt bizonyítja az április havi teljesítmény. Ebben a hónapban a tervezettnél 10,6 százalékkal volt magasabb az egy teljesített munkaóra jutó termelési érték.

Műszaki intézkedések

Mi tette lehetővé a termelékenység emelését?

Elsősorban is helyes műszaki intézkedések. Egy sor munkaműveletet gépesítettek. Például gépesítették az anyagmozgatást. A szállítókoszik beállítása — különösen a hajlító üzemen — egyrészt megkönnyíti a munkát, másrészt lényegesen meggyorsítja az anyagellátást, ezzel pedig a termelést. Még az elmúlt év során a csavarozást gépesítették. Az átlagteljesítmény így több mint kétszeresére emelkedett. Ugyanakkor nincsenek most már kitéve a gyomormegbetegedéseknek az azelőtt kézi csavarozóval dolgozó munkások. Nagymértékben segítette a termelési folyamatok gyorsítását az üzemen szerelt technológiai sorrend szerinti elhelyezése. E téren a közműveltség az esztendő helyi áthelyezésével rövidítették le a félkész gyártmányok útját, a ter-

melési időt. Ugyancsak a termelési idő lerövidítését eredményezte Dolhai Imre igazgató, Szabó József főmérnök, Szakál József műszaki osztályvezető és Barna Lajos fődíszpécseser márciusban bevezetett újítása: nagy teljesítményű főzőkazánt építettek, amelybe az egész kazánt betöltő kocsin tolják be az anyagot. Így az azelőtt 10 órás ki- és betakarodási időt negyedére csökkentették és kiküszöbölték a főzés közben fellépő szineződést is. Beszélhetnénk Szilágyi Gábor gépmunkás újításáról, amely két munkaművelet megtakarítását eredményezte.

Az igazgató — újító

Igy sorolhatnánk tovább az újítások, ésszerűsítések, műszaki intézkedések egész sorát. A Bütorgyárról igazán el lehet mondani, hogy a nyugtalan emberke munkahelye. Az igazgatótól kezdve a segédmunkásokig szinte mindenki azon töri itt a fejét: mit hogyan lehetne gépesíteni, hol mivel lehetne gyorsítani, ocsibórá tenni a munkát. Ebben a dicséretes törekvésben Dolhai Imre elvtárs, igazgató mutat jó példát, a gyár egyik legjobb újítója. A gyár újítómozgalmára jellemző, hogy egyedül márciusban 36 újítást nyújtottak be a dolgozók, amelyből 24-et elfogadtak és huszat már be is vezettek. Tavaly márciusban „csak” 22 újítást adtak be a dolgozók. Mielőtt foglalja el ez a gyár a Könyvnyűipari Minisztérium Bütorgyári Igazgatóságán belül immár egy és egy negyed éve az első helyet az újítómozgalomban elért eredményeivel.

Azonban van hiba is a műszaki intézkedések körül. Olyan hiba, amiért nem a bütorgyáriak a felelősek. Még most sem javult meg az anyagellátás. Például igen sok gépesítési újítást nem tudnak kivitelezni, mert nem kapnak hozzá anyagot. Most akarják megoldani a támaszterelés gépesítését, a tervek meg is vannak, de nincs meg a szükséges vasanyag.

A pártszervezet segítsége

A műszakiak jó kapcsolata is nagymértékben hozzájárult a munka termelékenységének emeléséhez. A Bütorgyárban már meghonosodott szokás az, hogy minden reggel munkakezdés előtt megbeszéljük az elmúlt nap tapasztalatait és az aznapra teendőket a művezetők. Összhangolják a munkát, amit aztán az üzem diszpécses-szolgálat napközben állandó figyelemmel kíséri és azonnal segítséget nyújt, ha arra szükség van. Különösen nagy gondot fordítanak a művezetők a munka minőségének alakulására: már a következő üzemenz munkafolyamatainak megfelelő minőségű munkadarabokat adnak csak tovább. Így kiküszöbölik a magas selejtképződést és a félkész gyártmányoknak a technológiai folyamatban visszafelé történő mozgását. Időt és anyagot takarítanak így meg.

A pártszervezet is nagy segítséget nyújtott a munka termelékenységének emelésében. Taggyűléseken, népnevelő- és pártcsoportbizalmi értekezleteken foglalkoztak az elmúlt időszakban a munka termelékenységének emelésével és módszereivel. A pártvezetőség rendszeresen beszámoltatja Dolhai elvtársat és a tőle kapott információk alapján is ad megbízást a népnevelőknek, a pártcsoportbizalmiaknak. A népnevelőknek és pártcsoportoknak mindig a felad-

tokat, ráirányítva figyelmüket üzemenzük legfontosabb problémáira. A pártszervezet és a szakaszvezető jó munkájának köszönhető, hogy igen jó a versenyjellem a Bütorgyárban. Nagyon lerövidített a versenyen az a sokrétű elismerés, amit a dolgozók a jutalmazásokon kívül a verseny ideje alatt kaptak: például a díszdíjak, levelek, brigádműsorok. A pártszervezetnek azt a kezdeményezését is helyesléssel fogadták a dolgozók, hogy a napi eredményeket mindenkor a felajánlásához viszonyítják és így állapítják meg üzemenzüként a legjobbakat. Rendszeresen foglalkozik a pártszervezet a munkafegyverem alakulásával a pártrendezvényeken, a fegyverzetlenekkel pedig személyesen is. Ennek köszönhető például, hogy márciusban és áprilisban 5 napra csökkent az igazolatlan hiányzás a februári 21 nappal szemben. Most nagy tervei vannak a pártvezetőségnek az oktatással kapcsolatban. 1952—53-as oktatási évben szakmai oktatás is volt az üzemen — jó hatását érezni lehetett a termelés alakulásán —, most ismét javasolják akarják szakmai oktatás megszervezését.

Mindent összegezve: a Bütorgyár példája igazolja, hogy ahol a dolgozók és vezetők, a pártszervezet és a gazdasági vezetés közösen összefogva indul harcra a munka termelékenységének emeléséért — kiváló eredményekkel tudnak hozzájárulni nagy terveink megvalósításához.

NYALKA TIBOR

Teljesítette május havi tervét a Hűtőipari Vállalat

A Debreceni Hűtőipari Vállalat I. negyedévi terve teljesítésével adós maradt. A vállalat dolgozói a II. negyedév kezdetén megfogadták, hogy tervüket dekádáról dekádra teljesítik ezután. Áprilisban már beszámolhatlak adott szavuk betartásáról.

Most ismét sikerekről számolhatunk be. A vállalat dolgozói ugyanis, szavukat betartva, má-

jus havi tervüket 19-én teljesítették. Időközben megfogadták, hogy év végéig tartják ezt a versenyelendületet.

A biztosítékok — Kovács Pál, Kapinyák Mihály, Halász Jenő, Sándor János és vállalatunk többi dolgozójának jó munkája — megvannak a fogadalom betartásához.

Szendri Márton igazgató

A varsói szerződésről beszéltek a Ruhagyárban és az Orvostudományi Egyetemen

Szombaton, a Debreceni Ruhagyárban szinte ünnepi hangulat uralkodott, ami nem is csoda, hiszen estére a negyedik éltüzem-avató ünnepségre készültek. Az ebédszünetben — a varsói szerződést ismertető röpgyűléseket is ilyen ünnepi hangulatban, nagy lelkesedés közepette tartották meg hat munkateremben.

A Vörös Lobogó munkateremben Gyöngy János műszaki igazgató, a Béke munkateremben Lenárt Antal fődíszpécseser beszélt a varsói értekezlet jelentőségéről. Borus Gyuláné az asszonyok nevében szólalt fel s elmondta, hogy a varsói szerződés a béke további biztosítását jelenti és nagy megnyugvást ad az édesanyáknak, akik az életnek, nem pedig a háborúnak nevelik gyermekeiket.

A Béke munkaterem 6-os és 8-as szalagának dolgozói azzal válaszoltak a varsói szerződésre, hogy szombaton túlteljesítették napi tervüket. A 8-as szalag, amelyik szombat reggel egy új fazonú női blúz gyártására tért át, — az állás ellenére — az előírt 73 blúz helyett 94-et készített el.

Az Orvostudományi Egyetem elméleti intézete is szombaton, a déli órákban tartották békegyűlést, az Anatómiai Intézet tantermében. Ilyen lelkes hangulatú és népes békegyűlés rég nem volt az Orvostudományi Egyetemen — mondták a gyűlés résztvevői. A varsói szerződést ismertető békegyűlésen több neves professzor vett részt, köztük Váhy Nagy Tibor a Gyógyszertani, Krompecher István az Anatómiai, Jenei Erőre a Közegészségtani és Okrós Sándor az Igazságügyi Orvostani Intézet professzora. Ott volt az Orvostudományi Egyetem tízenegyzet elméleti intézetének szinte valamennyi tudományos és fizikai dolgozója. Uri József, a Gyógyszertani Intézet docense hangsúlyozta, hogy „a varsói szerződés nemcsak az európai béke szempontjából fontos, hanem előrelépést jelent a kollektív biztonság ügyében is. Ezt kívánják és ezért harcolnak szerte a világon, a tartós békére vágyó emberek százmilliói és köztük mi, anyni háború oly sok vérzivatarában szenvedett magyar nép is.”

Javult, de nem kielégítő

AZ ÉPÍTŐANYAGOK KEZELÉSE

Hányszor forrt már a düh a torokunkban, mikor vasúti töltések oldalán, rakterületeken ömlesztett téglát, cserépet és más törekeny anyagok kupacait, szétfolyt bitumet, bedőglött cement-csomókat láttunk. Mérgelődünk a népgazdaság kincsének felhúborító herdálásá miatt.

A szigorú ellenőrzésnek, építőipari szakembereink felbredő lelkiismeretének köszönhető, hogy az utóbbi időben javult a helyzet az építőanyagok kezelésénél.

A vasúti lerakodónál legszembetűnőbb a változás. Debrecen két állomásának területén az érkeztet építőanyagok: téglák, köszpácstéglák, cserép, fődémgerenda, kö szabályos „kockákba” van rakva. Közlekedésről vizsgálva észrevehetjük bárki, hogy kevés téglát törött el a kirakodásnál, s hogy a félbe törött téglák összeillesztve, szintén szabályosan van lerakva.

Öröm látni, hogy az építőipari munkahelyeken is gondosabban kezelik most az építőanyagokat, mint akár egy fél év előtt. A Mezőgazdasági Akadémia építkezésénél példás rendben sorakoznak a téglák, pala- és fődémcsomók. A bontásból eredő tégláról is leverik a habarcsot, majd csomóba rakják. A GOCS lakásépítkezésén — mely az E. M. Hajdú-Bihar megyei Építőipari Vállalat legnagyobb építkezései közé tartozik, — szintén arról győződhetünk meg, hogy az építőipar dolgozói értékeknek tekintenek egy fél téglát is.

Aki egy kicsit is ismerős az építkezéseken tudja, hogy nem volt ez mindig így.

Minél köszönhető, hogy megváltozott a helyzet? Egyrészt annak, hogy a dolgozók megtanulják becsülni a népvagyonát. Megértik, hogy csak abban az esetben használhatók fel a hétszer-kilenceszer rakodott anyagok, ha a szállításoknál minimálisra csökkentik a törést.

Betudható a siker a herdálás, gondatlan kezelés miatt alkalmazott töltések miatt. A Hajdú-Bihar megyei Építőipari Vállalat állandó ellenőrzéssel megállapította, kik dolgoznak becsületesen, s kik nem. Mindazokat, akik figyelmeztetés ellenére is csak ledobálták a vagonokról, vagy gépkocsikról a téglát, más munkán alkalmazták. Nem kellett hosszú ideig alkalmazni a büntető módszert. A vállalat nem is azt akarta, hogy rákényszerítse, hanem, hogy ránevelje dolgozóit az anyag gondos kezelésére.

Korántsem olyan jó azért a helyzet, hogy ujjonghatnánk. Sok még a rossz és hanyag munka. A termésköveket, faanyagokat például általában sehol nem rakják „glédába”. Nemhogy a formátlan köveket, de a H. I. jelű szegélyköveket is formátlan csomókban tárolja az E. M. 6-os sz. Mélyépítő Vállalat az Autóközlekedési Vállalat épülete mögött. A faanyagok tárolása itt is sok kívánnivalót tartalmaz. Az szintén nem válik dicséretére a vállalatnak, hogy a Nyugati utcán épülő vásárcsarnoknál jobbra egy állványbakk, balra egy talicska, odébb meg nádpalló hever eldobva. Olyan anyagok, amik ha pár forintot érnek is, értékek a népgazdaság számára.

A betonlevek, cement tárolása azonban példás. Az okoz nagy gondot ennek a vállalatnak, hogy a Belsped dolgozói a cementes zsákokat szállításkor gyűrnek, szaggatják. A cement elszóródik, kárba veszik. Helyes lenne a népvagyonának fokozottabb megbecsülésére serkenteni a Belsped dolgozóit!

A cikk elején megírtuk, hogy a Hajdú-Bihar megyei Építőipari Vállalatnál milyen gondosan bántanak az építőanyagokkal. Gondosan bántanak, csak nem minden építkezésen. Pontosán négy nappal ezelőtt délután 2 órakor a

Ruhagyár udvarán téglát rakodtak az SL 826 rendszámú autóról. Egy svájci sapkás rakodómunkás — a nevét nem sikerült megtudni — ötszével markolta a téglát, majd jól odacsapta a csomóba. Szabályos volt minden mozdulata, de azt a téglarakást megnézhette akárki! Húsz téglából tízenöt (!) darabot eltört, vagy megsorított. Egészen biztos, hogy nem eltörte emelte le a téglákat a kocsirol, ha igen, az ő bűne, mert ő rakodott fel is.

Tanulhatna ez a rakodómunkás Csölits Tivadartól, Dénesi Zoltántól, akiknek 190 százalék volt az áprilisi átlagteljesítményük, utolsó dekáderedményük pedig 210 százalék. Srádi Jánostól és Kürti Ferencstől megtanulhatná a gyors munka mellett, a lelkiismeretes anyagkezelést is, mert Srádi és Kürti elvtársak 226 százalékos átlagteljesítmény mellett vigyáznak a rájuk bízott anyagra.

Megállapíthatjuk, általánosan javult a helyzet, de van még tenivaló. Elsősorban a szállítómunkásoknak kell nagyobb lelkiismerettel dolgozni. Fokozottabban kell felügyelni az anyagkezelésre. A szállítást úgy szervezzék meg, hogy jusson idő az anyagok idejében történő továbbítására, helyes tárolására. Legfontosabb — országos — feladat a kereszt-szállítások kiküszöbölése, mert csak annak megszüntetésével menthetjük meg négyszeres-ötszörös rakodástól, s rakodási költségtől népgazdaságunkat.

A Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium Központi Szállítási Tanácsa reméli, hogy ez utolsónak említett, de legfontosabb kérdést rövidesen megoldja, hiszen ezt kívánja a népgazdasági érdek, az építőipar minden ága, minden dolgozója, s a józan emberi ész!

Pongor Jolán

JÓ ÉLNI ÉS DOLGOZNI AZ EGYEKI PETŐFI TSZ-BEN

Egyek melletti Félhalom-tanya egyik hírhedt uradalma volt az Egri káptalannak. Több ezer hold földön sok-sok cseléd túrta a földet hajnaltól késő estig. Egyek és a régi, híres Patkós-csárda között. Ebből az uradalomból is, mint a többiből, a felszabadulás elszállt a nyomor, a kiszolgáltatottság és a maguk lábára álltak az egykori cselédek.

A földosztás után, s még ma is, hallani olyan szóbeszédet, nagyhangú, gőgös kulákkóktól, s bizony még kisparasztok száján is kijön, hogy a cselédnek nem való önállóan gazdálkodni, úgyse tud maga eligazodni, megszokta, hogy dirigálnak neki. Mint ahogy mindenütt. Félhalomnál is rácsaltak erre a volt cselédek, hiszen nekik kellett annakelőtte is megdolgozni a beláthatatlan hárt, csak nem nekik járt a haszon. S ezek a cselédemberek nem álltak meg féltőn, 1949-ben alakítottak egy termelőszövetkezetet, s a félhalmi Petőfi TSZ színe évről évre gazdagodott, s ma már virágzó kollektív gazdaság. A volt cselédek társultak a föld korszerű megművelésére és azért is, hogy életüket még szebbé tegyék. Kosina Pál elvtárs, aki régen is elnöke volt ennek az okos gyűlékeznek, most egy éve visszahívták újra, helyes úton vezeti a termelőszövetkezetet az alapszabály szerint, a közjó érdekében.

Nem cserélnének a tagok senkivel

Ötvennyolc házsám van Félhalomnál — mert a felszabadulás óta szinte takaros kis faluvá fejlődött ez a kietlen tanya — s ennek a kis falu-tanyának fele a termelőszövetkezetben dolgozik, 237 hold földön. Negyvennégy taggal és 58 munkaerővel rendelkezik ez a kis termelőszövetkezet, s mondhatni ennyi ember szinte játszva megműveli ezt a földet. Böven jut még állattenyésztőnek is közülük. Most már hatodik éve járnak a közös gazdálkodás útján s újra bebizonyosodott, hogy nincs igazuk az ágárlóknak, a rosszhiszemű embereknek, akik azt állították, hogy aki a cselédséghez szokott, nem tud a maga gazdája lenni. S most már ezek az emberek nemcsak maguk gazdái, mert valóban 4-5 holdon könnyebben el lehet gazdálkodni egyénileg, mint bölcsen és jól gazdálkodni közösen ilyen nagy darab földön. És a volt cselédek kiváló termelőszövetkezetet

A magyar és a finn nyelv rokonsága

A TTIT és a Hazafias Népfront Debreceni Bizottsága rendezésében a fenti címmel tart előadást dr. Papp István egyetemi tanár ma d. e. 11 órai kezdettel a Déri Múzeum előadóteremben. Minden érdeklődőt tiszteltetel vár a rendezőség.

Jó eredmények az 5. számú Péchy Mihály Építőipari Technikumban

Az Építésügyi Minisztérium minden évben megrendezi a hatáskörébe tartozó 11 építőipari technikum közötti tanulmányi sport- és kulturális versenyeket. A múlt iskolai évben a verseny Debrecenben a debreceni Építőipari Technikum rendezte, mint az előbbi tanulmányi verseny győztese. Az idén május 5, 6, 7 és 8-án Budapesten tartották meg a versenyeket és a debreceni technikum hagyományához híven ismét szép eredményeket ért el: a tanulmányi versenyben első, tanulmányi versenyben második, sportversenyben harmadik lett. Ezen a versenyen mintegy 1500 tanuló találkozott.

Turchányi Béla,
Technikum igazgatója

is alakítottak ki, meghozták olyat, hogy megnézheti bárki. Kosina elvtárs, a tsz higgadt, okos elnöke azt mondja:

— A Petőfi termelőszövetkezet tagjai nem cserélnének egyetlen félhalmi egyénileg dolgozó paraszttal sem. Nem hinném, hogy akármelyik egyénileg dolgozó paraszt 2-3 hízót vágott volna, mint a mi tagjaink, sőt még eladni is tudtak. Alig akad ház, ahol ne volna még 2-3 mázsa búzát eladó a tsz tagoknak. De meg lehet nézni most is a mi búzáinkat.

Pompás búzatábla

Útnak indultunk a dűlőúton át, s itt szinte szemléltetően és kézzelfoghatóan láttuk, hogy a Petőfi búzája és a szemben lévő keskeny földcsíkokon — amely az egyéni vetése volt — óriási a különbség. Pedig egyforma a föld, csak egy dűlőt választja el egymástól, s mégis más, mégis létezőszerűen magas a zöldelő búza, s legalább két árnyalattal sötétebb zöld a színe, olyan mint a hagymaszár. Dúsan, buján nő. S ahogy járkálunk a búzatábla között, megjegyzi Kosina elvtárs:

— Tízennyel-tizenöt mázsa búza lesz itt elvtársak holdanként, majd meglátjátok!

A nagy búzatábla négy sarkán látszanak a takarosan összerá-

kott, leföldelt trágyaszarvasok, hogy aratás után már a jövő évi terméstről gondoskodva, többszörösen visszaadják a talajért a jól kezelt, jól érett trágyával. A Petőfi TSZ vetései most sem ijedtek meg ettől a néhány napos szárazságtól, de hogy jött most az eső, még jobban kifejlődtek. Arrébb nagy tábla kukorica zöldel, arasznyi gyenge kukoricák között tiszta a föld, éppen ma kapálták be először. Hiszen tavaly is 30 mázsa kukoricát termeltek holdanként, s most ezt még meg akarják fejteni. Tavaly 26 forint jutott munkaegységként, az idénre 35 forintot terveztek be, de máris minden nagyzolás nélkül úgy beszélnek, hogy elérik a 40 forintot is.

12 hold gyümölcsöst telepítettek

Ez a termelőszövetkezet nem máról holnapra él, mert már a múlt esztendőben 12 katasztrális holdon gyümölcsöst, az idén pedig 4 holdon szőlőt állított be, s el lehet mondani, hogy a megye egyik legjobb állattenyésztő termelőszövetkezte. Itt a vezetőség és a tagság megértette, hogy a mezőgazdasági termelés szinte elkerülhetetlen korszak, és jól jövedelmező, megfelelő állattenyésztés nélkül. A Petőfi Termelőszövetkezetben minden 2,2 katasz-

trális holdra jut egy számosállat. Több mint 600 darab birkájuk van. Eppen most folyik a nyírás, s átlag máris több mint 4 kiló gyapjút adnak a birkák darabonként. Jól tejelő faj szarvasmarhájuk, gyönyörű sertésállományuk hirdeti a korszerű, jó gazdálkodást. S természetesen az ilyen termelőszövetkezetben nemcsak a tagok járnak jól, hanem az állammal szembeni kötelezettséget is maradéktalanul teljesítik. A tsz teljesítette egész évi hízottsertés beadását, tojással sem tartozik már, a baromfi beadás 50 százalékat, a marhabeadásnak 60 százalékat teljesítette. Máris 130-140 kilós hízók hemperegnek az őrben, amit szerződésre kötöttek le az állammal. Most úgy tervezik, hogy aratás előtt legalább 6 farab nagy disznót vágnak le, hogy legyen hús, zsír és szalonna, mert tudják, hogy a nyári nagy munka, — s különösen az aratás — „kétdarab húsos” munka.

Ezeket az eredményeket nem lehet eltagadni és nem lehet észrevenni, hiszen ez a néhány felsorolás is bizonyítja, hogy a régi cselédek szocialista módon jól tudnak gazdálkodni. Hiszen az is igaz, hogy a termelőszövetkezetben 33 párttag van, 33 kommunista helytállása itt a mérvadó, s itt valóban a kommunisták a motorjai a munkának. Azt is

meg kell mondani azonban öszintén, hogy ennyi párttagnak nemcsak a termelőszövetkezetben, hanem a Félhalom tájékán is a még kivülálló dolgozó parasztokra is — hatással kell lennie. Igaz az is, hogy a pártszervezet, a pártvezetőség, maga Dankó elvtárs a párttitkár sem eléggé tapasztalt a pártmunkában, hiszen fiatal ember még. Az Egyeki Géppálya vezetője, Bodó elvtárs, a géppálya párttitkára, aki bár ott lakik Félhalomnál a termelőszövetkezetek tagjai között, mégis kevés segítséget nyújt a pártmunkához. Szinte be sem néz hozzájuk.

Növekszik az érdeklődés

A Petőfi Termelőszövetkezetben igen nagy becsülete van a fiatal, alig 20 éves agronómusnak, Mező Ferenc elvtársnak, aki hetenként 2-3 napot tölt el a termelőszövetkezetben és nemcsak szakmai tanácsaival, hanem a fiatalok mozgósításával is sok segítséget nyújt a félhalmiaknak. Mező elvtárs nem sajnál se ejtelt, se nappalt rááldozni arra, hogy mindenütt jól menjen a munka és különösen a DISZ szervezet méltó legyen a rohambrigád névre a termelőszövetkezetben. O maga is a Petőfi TSZ DISZ szervezetének tagja.

Az utóbbi hetekben újra nagy érdeklődés tapasztalható a Petőfi TSZ iránt. A tények és az igazság igen nagy erejűek. Szinte amióta megalakult a Petőfi TSZ, Tóth József 7 holdas dolgozó paraszt szinte rá sem nézett a termelőszövetkezet tagjaira már évek óta, nemhogy szót váltott volna velük, kedden már nem bírta tovább. Rettenetesen feszülhetett valami. Amikor ott ment el a háza előtt Mag József elvtárs, a termelőszövetkezet brigádvezetője, megállította és elmondta neki, hogy ő még ilyen szép munkát, meg ilyen szűz zöldülő vetést nem látott.

— Hiába, csak tudtok ti dolgozni komám! — mondta.

S nemcsak Tóth József, hanem még Félhalomnak másik fele is azon a véleményen van, hogy nem bolondság élni itt a Petőfi-ben. Úgy vannak, mint a lányok a legényvel, hogy szeretik, szeretik, tetszik nekik, csak hát, nem merik megkérni. Erre gondoljanak a Petőfi TSZ tagjai, különösen azok, akik 6 éve harcolnak ebben a nagyszerű kollektívában...
Fábián Sándor.

Hírek

A KINAI NÉPKÖZTÁRSASÁGBÓL

A Kínai Népköztársaság északnyugati és délnyugati részén több száz ezer hektár szűzföldet vesznek művelésbe. Kangszu tartományban például már 170 000 hektár szűzföldet mértek fel. Itt az év eleje óta három új állami gazdaság létesült 15 000 hektáron. A három állami gazdaságban az összes földmunkát gépesítették.

Kangszu tartomány aszályos területein nagy öntözőtelepeket létesítenek, amelyek a Hoangho mellékfolyóiból kapják a vizet. A szűzföldek jó része rendkívül alkalmas a gyapottermesztésre. Az utóbbi években feltört szűzföldekről az átlagnál 50-100 százalékkal nagyobb termést takarítottak be. A most megművelésre kerülő terület nagy részén gyapotot ültetnek.

A Cajdam medencében, Csinghaj tartományban 200 000 hektár szűzföldet törnek fel. A Cajdam medencében több mint kétfélmillió hektár szűzföld van. A mostani földmérés az első lépés az egész hatalmas terület megművelésére.

A tibeti fennsíkon hozzákezdtek 400 000 hektár szűzföld felméréséhez.
G. L. bez.

A termelőszövetkezetben a nők is kiveszik részüket a munkából

Elég nagy a megyében azoknak a termelőszövetkezeteknek a száma, ahol látszólag munkaerőhiány van. Például a bellegelői Fürst TSZ vezetősége a debreceni tanácshoz azzal fordult, hogy engedélyezze a kukoricának részes művelésre való kiadását. Természetesen a tanács megtagadta a hozzájárulást ehhez a kívánsághoz, mert minden termelőszövetkezet a megyében, így a Fürst is meg tudja oldani a munkaerő problémáját, ha a tsz tagok feleségeit és családtagjait bevonják a munkába. Ezt tették meg a derecskei járási és a berettyóújfalui járási termelőszövetkezetek, amelyek tegnap lényegében befejezték az egyelést. A megye termelőszövetkezei közül az eddigi tapasztalatok alapján úgy látszik, hogy az egyeki Petőfi Termelőszövetkezet szervezte meg legjobban a növényápolási munkát és ennél a tsz-nél vonták be a legjobban a családtagokat a növényápolási munkákba.

A növényápolás az asszonyoké

A Petőfi vezetősége már a télen számbavette a nyári munkaerő szükségletét és megállapította, hogy annyi kaszáni, hordani valója van a termelőszövetkezetnek, hogy a férfiak teljes munkaidéjét igénybe veszi aratásig, sőt aratás után is. Ezért a termelőszövetkezet közgyűlése úgy határozott, hogy a növényápolási munkát az asszonyok és a fiatalok végezzék el. Ez nagy szó, hiszen a termelőszövetkezetben 40 hold tengerit, 8 hold cukorrépat, 5 hold takarmányrépat, 2 hold burgonyát, 6 hold napraforgót vetettek el és 5 hold dohányt ültettek ki. Viszont a tagság létszáma nem túlságosan nagy. A Petőfi-ben 25 család dolgozik és 44 taggal rendelkezik a szövetkezet. Ehhez hozzájön még 14 olyan munkaerő, aki ugyan nem tagja még a termelőszövetkezetnek (még nem állította ki a belépési nyilatkozatot), de mint családtárgy munkakönyvvel dolgozik, munkájáért épp úgy megkapja a munkaegységet, mint a rendes tagok.

Összesen tehát 58-an dolgoznak a Petőfi-ben, ebből 21 férfi

családfő van és 4 nő családfő. Ez a négy nő természetesen éppúgy kiveszi a munkából a részét, mint a férfiak. A fennmaradó 21 feleségből 20-an szintén bekapcsolódtak a munkába, részint mint rendes tagok (kiállították a belépési nyilatkozatukat, a közgyűlés felvette őket a tagok sorába), részint pedig mint munkakönyvesek. Egyetlen egy feleség van, aki nem dolgozik a tsz-be belépett családok közül.

Van mivel dicsekedni

De derekasan dolgoznak ám, mivel az a határozat, hogy a nők minden növényápolási munkát kötelesek elvégezni, mióta csak megkezdődött a mezei munka, a Petőfi asszonyai a maguk munkáját el is végezték. Mit dolgoztak az idén? Hát először is az idén a Petőfi 4 hold szőlőt telepített. Amikor a géppálya traktora elvégezte a rigolozást, az asszonyokra várt a feladat, hogy ezt a 4 hold szőlőt el is ültessék. Elültették, mégpedig olyan sikerrel, hogy csak elenyésző része nem fogamzott meg az elültetett szőlővesszőknek. Elkor következett a második feladat, a nők szedték össze a kalászosokról a csutkatöveket. Ezután meg is acatolták a kalászosokat. A múlt hét közepéig pedig megsarabolták a 8 hold cukorrépat és az 8 hold takarmányrépat. A múlt héten pedig elültették az 5 hold dohányt. Ezeknél a munkáknál egyetlen férfi nem dolgozott. A legtöbb nőnek eddig 36-45 munkaegysége van, de vannak olyanok is, mint Kosina Pálné, akinek a múlt hét közepéig 59 munkaegysége volt, pedig a növényápolási munka csak a napokban kezdődött meg.

Nagy feladatok előtt

Az elkészített munkaterv szerint a tsz női végzik el a repárgyelést, a kukoricát ők kapálják meg háromszor, ők végzik el a gazoló kapálást is, ők kapálják meg a cukorrépat, a takarmányrépat, a dohányt, egyezőval rájuk vár az összes növényápolási munka. De ezzel még nem fejeződik be munkájuk, mert a kukoricatörés nőkre vár még a kukoricatörés is a férfiak csupán a csutkaszá-

rat vágják le). A nők feladata lesz majd a cukorrépa kiásás is, a dohány letörése, felfűzése, megszáritása, a burgonya kiszedése, egyezőval lesz munkájuk a Petőfi TSZ nőinek egészen késő őszig. Nagy részben rajtuk múlik, hogy milyen termést takarítsanak be majd az egyeki Petőfi dohány és kukorica földjéről.

Ugyanis a Petőfi tagsága szintén bekapcsolódott a 30 mázsás mozgalomba és még arról is beszélgetnek a tsz-ben, hogy a Minisztertanács kukoricatermelési nagydíjának elnyeréséért is minden lehető megtesznek, mert egyáltalában nem ragaszkodnak ahhoz, hogy csak 30 mázsás termést érjenek el holdanként. Munkaközeiben, lendületben nincs is hiba, a Petőfi asszonyai szenvedélyes lendülettel dolgoznak, hogy a lehető legnagyobb termést érjék el, mert nem megvetendő valami a Minisztertanács nagydíja és tudják, minden lehetőség megvan arra, hogy ezt a díjat, vagy más díjat, ők kaparintsák meg.

Negyven mázsa kukorica holdanként

Hibát ugyan már elkövettek. Bár nem tudni, voltaképpen ki a hibás. Ugyanis sorosan vetették el a tengerit. Igaz, kértek a géppálya vezetőjét megvetőgöpet, vártak is rá két napig, de aztán mivel az idő sürgetett, soros vetőgéppel vetették el. A vezetőség azért nem várt tovább a négyzetes vetőgépre, mert már előre gondolt az őszre, hiszen a kukorica után búza kerül a tengeriföldbe. Márpedig a késedelemmel nemcsak az idei tengeritermés hozamát veszélyeztették volna, hanem a jövő évi búzatermést is, ezért vetették el sorosan. De ezt a természiesést, amit esetleg a soros vetés okoz, jó munkával egykeznek helyrehozni.

Mindenki egyetért abban, hogy több mint 30 mázsát termelnek holdanként a kukoricából. Kosina Pál elnök azt mondja, „többnek kell annál lenni”, Mag József, a brigádvezető csak ennyit mond: „Ugyan jól néznék nyit ki”. Az asszonyok? Mosolyognak, de mosolyukban ott van a 40 mázsás termés ígérete.

AZ ELSŐ FELADAT

IRTA: A. TYOMHIN

Szavelij Siskin, ifjú fotóriportert sűrűn hívták a szerkesztőségbe.

— No, Siskin — szólt ünnepélyesen a szerkesztőségi titkár — megkapod az első önálló feladatot. Elmegy a Kooperatív utca 5. szám alá és felvételt készítesz Glusko, műszaki főiskolai hallgatóról, az ünnepi fényképalbum számára. Lényeg az, hogy gyorsan elkészülj vele, légy leleményes...

Fél óra sem telt bele, Siskin már ott sietett a fasorban, egy zöldrefestett ház felé tartott. Síkára borotvált fején arannyal kivarrt, kis kerek sapka vörös, a mellén lógó fényképezőgép nikkelezett alkatrészein táncolt a napsugár.

Néhány virágokkal beültetett ágyáson keresztülgörve már ott is állt Siskin a veranda előtt, amelynek lépcsőjén tarkaruhás leány üldögélt és könyvet olvasott.

— Engedje meg, hogy bemutatkozzam — szólt a sietéstől lihegve Siskin, mutató ujjával a területei lap fotóriportere vagyok... Hm... Hm... Szavelij Siskin, — ezzel lekapták a leány kezét és meglepetéssel a levegőben. — Azt a megbízást kaptam, hogy felvételt készítsék Glusko főiskolai hallgatóról. Talán kaphatnék valami utabiztosítást?

— Főiskolai hallgató? — kérdezte a leány, jelzőt téve a könyvére. — Ez biztos a bátyám lesz. — Az ajtó felé fordulva elküldte magát: — Andrej, gyere csak ki!

Egy fiatalember

lépett ki a verandára, kezében vonalzót és hegyesre faragott ceruzát tartott.

— Fényképet kell készítenem magáról — jelentette ki Siskin, sapkájához emelve kezét. — Egyébként most éppen kitűnő helyzetben áll, jobbat figyelnél sem lehetne — mondta és a fiatalemberre irányította a fényképezőgép lenszét. — Azonnal kérem... Egy pillanat... Figyelem... Kész!

— Nem értem a dolgot — vont vállat Andrej — miért éppen engem? Nem tévesztett össze véletlenül valakivel? Mondjuk, nem Andrej Sztjepanovicot, hanem Sztjepán Andrejovicot, az apát kellett volna fényképeznie.

— Nem, nem, a főiskolai hallgatóról van szó — jelentette ki hivatalos tárgyilagossággal Siskin.

— De hiszen, ő is főiskolai hallgató... Munkavezető a gyárban és a főiskola esti tagozatán tanul.

— Tanul?... A főiskolán?... — ismételte szórakozottan Siskin. — Hm... Lehet, hogy valóban ő lenne az... Hogy is felelhettem el megkérdezni a teljes nevét? Es mi lenne, ha a biztonság kedvéért Sztjepan Andrejovicról is készítenék egy felvételt?

— Ahogy gondolja — mondta Andrej és visszament a szobába. Kis idő múlva

egy idősebb férfi

nyájás arca jelent meg az ablakban.

Siskin az ablakhoz szaladt. — Bocsánatot kérek, fotóriporter vagyok, megbízást kaptam, hogy készítsék önről felvételt — hadarta egyszuszra.

— Rólam? — Igen, igen, éppen önről, Glusko elvtárs... Egyébként, éppen ideális helyzetben van, úgy látom, jobbat figyelnél sem lehetne... Egy pillanat... Figyelem. Kérem, ne mozduljon el... Kész!

— S mondja csak barátom — kérdezte mosolyogva Glusko, miközben bodor füstkarikákat eresztett a pipaszár mellől. — Miért érdeklődik így a személyem iránt?

— Ön főiskolai hallgató? — Igen, az vagyok. — A műszaki főiskolán tanul? — Ott, ott. — Irni fognak önről az újságban, — jelentette ki Siskin határozottan.

— Ha már erről van szó — szivott egyet a pipáján Glusko — akkor már jobb lenne, ha róla írnanak — intett oldalra a fejével a következő ablak felé, ahol

egy fiatalasszony

ült kisgyerekekkel a karján. — Jekatyerina Glusko, kitűnő tanuló, s ráadásul még anyja is...

— Glusko? — Igen. Jekatyerina Glusko, Andrej felesége... Siskin megvakarta kopasz tarkóját s a kis sapka ettől előrecsúszott a homlokára.

— Jó eset... Valóban, ha meg gondolja az ember, Glusko, az lehet főiskolai hallgató is...

Ezzel aztán az ügybuzgó riportert gyorsan odaállt a másik ablak alá, s minden további nélkül célbavette a fiatalasszonyt.

— Miért engem? — kérdezte ijedten az asszony, s a gyerek szájába nyomta a cuclit.

— Eppen magát kell fényképeznem, a kislányával együtt. — De ez nem kislány, hanem kislíj.

— Az mindegy. Csak arra kérem, ne mozogjon, fogja le kérem, a kislány kezét... bocsánat, a kislíj... Igy la...

A csöppség, amint meglátta a fényképezőgépet, előrenyújtzkodott és ugrándozni kezdett az anyja térdén.

— No, nézd csak, a kis betyárt, tyu-tyu-tyu... — csitította a riportert és olyan grimaszt vágott közben, hogy a gyerek megijedt tőle és sírvakadt. Az asszony erre magához ölelte a kicsit és Siskin, alkalmas pillanatban elküldte a készüléket. — Kitűnő felvétel lesz!

— De, vegye számításba az elvtárs, hogy átmentem a levelező tagozatra — szólt az asszony.

— No és mi következik ebből? — Ugy gondolom, hogy az újságnak mégis egy olyan főiskolai hallgató fényképét kellene közölnie, aki a nappali tagozaton tanul, mondjuk, mondjuk egy olyan kitűnő tanulóét, mint például, a mi Galinánk... — Miféle Galináról van szó? — Galina — az én vagyok, — kiáltotta oda

a tarkaruhás lány,

aki a lépcsőn olvasott. — Maga is a műszaki főiskolán tanul? — fordult feléje hirtelen Siskin.

— Igen, ott... — És szintén Gluskonak hívják?

— Annak. — A riportert levette fejéről a kis sapkát és törölgelni kezdte homlokáról a verejtéket. — De engem aztán igazán nincs miért fényképezni — szólt közbömbösen Galja.

— Miért gondolja? — Eppen tegnap készítettek rólam felvételt egy folyóiratnak. — Tegnap?

Siskin meglepetésében hirtelen leült a kerti padra. — Egyébként a mamám szintén főiskolai hallgató — jegyezte meg a lány mosolyogva, mert látta a fiatal riportert zavarát.

A mama is?

— Igen, ugyanis a műszaki főiskolában előadó, az egyetemen pedig hallgató a marxista-leninista szakon...

— Akkor hát ő, hallgató és előadó, vagyis jobban mondva, előadó és hallgató egyszerre — morgogta magában Siskin. — És hol van most a mamája?

— A virágokat öntözi... Csupán pillanatok műve volt, s a riportert átugrálva a virágágyásokat, már el is tűnt a boltok között.

Néhány perc múlva ismét visszatért a verandához. Fején körbe verejtékcseppek gyöngyözték. Sapkáját összegyűrve övébe dugta.

— Elvtársak! — fordult valamennyiüköz batorlatul. — Mi lenne, ha mindnyájukról egy közös képet készítenék? Legalább akkor elejét vesszük mindenféle tévedésnek.

Ez a kép is elkészült hát és Siskin csüggedten, mellére kókad fejével baktatott vissza a szerkesztőségbe. A titkárságon már nem talált senkit. Sokáig magyarázta az ügyeletes szerkesztőnek, hogy egy felvétel helyett miért kellett egyszerre ötöt leadnia a laboratóriumban.

Másnap reggel nagy izgalommal vette kezébe Siskin az újságot. A második oldalon rögtön szemébe tűnt a Glusko-család csoportképe. A szerkesztő aznap ismét sűrűn hívták Szavelij Siskint, ezúttal azért, hogy megdicsérje és köszönetét fejezze ki leleményességéért.

A NÉPLAP

rádióműsora

Vasárnap

KOSSUTH-RÁDIO

4.30—7.59: Reggeli zene, 8: Hírek, 8.10: Egy falu — egy nóta, 8.55: Fotoamatőrök öt perce, 9: Zenés felvétel, 10: Vasárnapi levél, 10.10: Csillagsala csodái, 11: Csehszlovákiai képeskönyv, 12.15: Jó ebédhez szól a nóta, 13: Jó munkáért — szép muzsikát! 13.30: Rádiólexikon, 14.15: Szimfonikus zene, 15.30: Egy hét a külpolitikában, 15.45: Szív küldi szívnek szívesen, 16.15: Kalendárium, 18.40: Táncczene, 19.20: Az építő kommunizmus nagy országában, 20: Esti Híradó, 20.20: Magyar művészek opera-estje, 21.30: A vasárnap sportja.

PETŐFI-RÁDIO

8: Fűvőszene, 8.30: Evangélikus vallásos félóra a stúdióból, 9: Színes magyar muzsika, 9.30: Miska bácsi mezei-estéje, 10.10: Szív küldi szívnek szívesen, 11: Kaukázusi népek dalai, 11.20: Miskolci Zenei Napok műsorából, 12: Zenés vasárnap, 12.30: Az elbeszélés mesterei, 13: Művészelemzők, 14: Operarészletek, 15: Közép-Ázsia felidézéseinek száz éve, 15.20: Virágos tavasz — magyar népdalok, 16: Dumas-Verdi, 17: A népdalok, 18: Táncczene, 19.20: Rádió Gyermekszínházának műsora, 17.40: Zenekari hangverseny, 18.30: Történetek az értekezletről, 18.55: Vonósnyegy, 19.35: Széles a Bala-ton, 20.20: A Tartós békéért, népi demokráciáért! c. lap ismertetése.

Hétfő

KOSSUTH-RÁDIO

8.22: Műsorismertetés, 8.30: Zenekari hangverseny, 9.20: Orosz nyelvlecke, 9.40: Gyermekkorok, 10.10: Vonósnyegy, 10.30: Napos Palkó, 11: Operarészletek, 11.30: Kutatók, 12.10: Operarészletek, 12.45: Legenda és történet, 13: Magyar népi muzsika, 14.25: Utőrő-híradó, 14.50: Hét zenés kalendárium, 15.45: Vidám melódiák, 16: Fényező, 16.25: A kánonokról, 16.40: Dalok, 17.10: Válaszolunk hallgatóinknak, 17.30: Egy falu — egy nóta, 18: Reggeltől — estig, 18.15: Kórusok, 18.40: Ifjúsági műsor, 19: Ismerkedés a zenérodalommal, 20: Esti Híradó, 20.20: Táncczene, 20.50: A kozák föld énekese, 21.20: Előadás, 21.25: Nagy mesterek műveiből, 22.15: Tíz perc külpolitika, 22.25: Hazánk zenei életéből, 23.20: Este van már.

PETŐFI-RÁDIO

6.50: Fűvőszene, 11.30: Műsor-zárás, 14: Operarészletek, 15: Zenekari hangverseny, 15.40: A könyvnap könyvel, 16: Szív küldi szívnek szívesen, 16.30: Régi magyar muzsika, 17: Hanglemezek, 17.25: A dollár álaré nélkül, 17.40: Magyar sportfilmek zenéjéből, 17.50: Schumann-művek, 18.20: Előadás, 18.40: Hanglemezek, 19: Az építő kommunizmus nagy országában, 19.30: A könyvnap könyvel, 19.50: Operarészletek, 20.20: Sport híradó, 20.40: Szimfonikus zene.

Kedd

KOSSUTH-RÁDIO

8.22: Műsorismertetés, 8.30: Az Oszipov-együttes műsora, 9: Indulók, 9.15: Utőrő-híradó, 9.40: Gyermekzene, 10.10: A könnyű zene kedvelőinek 11: Nők negyedórja, 11.15: Szimfonikus költemény, 11.30: Csehszlovák fűvőszene, 11.50: A Csendes Don — a Dunánál 12.10: A Fővárosi Népi Zenekara játszik, 13: Könnyű hangszerszólók, 13.30: Operakettősök, 14.25: Hangverseny gyermekeknek, 15: Tudományos híradó, 15.20: Donizetti operából, 16: Vidám krónika, 16.40: Madrigálok, 17.10: Válaszolunk hallgatóinknak, 17.30: Szív küldi szívnek szívesen, 18: Színházi anket, 18.20: A Magyar Rádió népi zenekara játszik, 18.50: Pillantás a nagyvilágba, 18.55: Déry Tibor szerzői estje, 19.54: Egy hét a Német Demokratikus Köztársaságban, 20: Esti Híradó, 20.20: Táncczene, 21: Prágai tavasz.

PETŐFI-RÁDIO

6.50: Utőrők énekelnek, 11.30: Műsor-zárás, 14: Népek dalai és kórusai, 15: Vidám félóra, 15.30: Új hallás, 16: Színes csokor, 17: Kamarazene, 18: A színek szerepe a növényvilágban, 17.45: Táncczene, 18.30: Az építő kommunizmus nagy országában, 19: Mozart-művek, — 19.40: Tenger hatalmas tenger! — 20.40: Az Anyák megmentője.

Szerda

KOSSUTH-RÁDIO

8.22: Műsorismertetés, 8.30: Operarészletek, 9.20: A Gyermekrádió műsora, 9.40: Daltanulás, 10.10: Muzsikáról — mindenkinek, 10.30: Vándorok műsora, 11: A patak mentén, 11.30: Egyik napról a másikra, 12.10: Táncczene, 13: Szülőknek — nevelésről, 13.20: Vidéki énekesek és népi zenekarok műsora, 14.25: Utőrő-híradó, 14.50: Kamarazene, 15.20: Eső után késő a köpönyeg, 16: A debreceni MÁV zenekar játszik, 16.40: Válaszolunk hallgatóinknak, 17.10: A virágzó mezőgazdaság útján, 17.40: Népi zene, 18.15: A bűrkraicia története, 18.50: Táncczene, 19.15: Jó munkáért —

szép muzsikát! 19.54: Egy hét a Német Demokratikus Köztársaságban, 20.20: Vihar után, Színmű 3 felvonásban, 22.15: Tíz perc külpolitika, 23.05: Szórakoztató zene, 23.55: Szabó Miklós énekel.

PETŐFI-RÁDIO

6.50: Népdalok, 11.30: Műsor-zárás, 14: Művészelemzők, 14.40: Dallal — táncal a világ körül, 16.20: A bécsi operet klasszikusai, 16.20: Süt a nap, 16.40: Magyar népdalok, 17.20: Orosz nyelvtanfolyam, 17.40: Vonósnyegy, 18.30: Előadás, 18.50: Szimfonikus zene, 19: Az építő kommunizmus nagy országában, 19.30: Operarészletek, 20: Magyar szerzők kórusművei, 20.20: Sport híradó, 20.40: Operetrészetek.

Csütörtök

KOSSUTH-RÁDIO

8.22: Műsorismertetés, 8.30: Zenekari hangverseny, 9.20: A Gyermekrádió műsora, 9.50: Csiga-biga gyerek, 10.10: Ifj. Magyar Imre és zenekara játszik, 10.50: Szimfonikus táncok, 11.30: Előadás, 12.10: Operarészletek, 13: Afrika az álmok világában és a valóságban, 13.20: Operetrészetek, 14.25: A Rádió Gyermekújság műsora, 15.15: Magyar mezők virágai, 15.30: Az építő kommunizmus nagy országában, 16: Fűvőszene, 16.20: Szív küldi szívnek szívesen, 17.10: Válaszolunk hallgatóinknak, 17.25: Egy falu — egy nóta, 17.55: Piliantás a nagyvilágba, 18: Tavasz számvetés, — 18.20: Hanglemezek, 19: Ifjú Figyelő, 19.30: Táncczene, 19.54: Egy hét a Német Demokratikus Köztársaságban, 20: Esti Híradó, 20.18: Pillantás a nagyvilágba, 20.20: Opera 3 felvonásban, 22: Sport 22.15: Az opera közvetítés folytatása.

PETŐFI-RÁDIO

6.50: Gyermekkorok énekelnek, — 11.30: Műsor-zárás, 14: Fiatal magyar szerzők műveiből, 14.40: Rácz Béla és zenekara játszik, 15.10: Mamita Junia, 15.30: Reinitz Béla Ady-dalokat énekel, 15.45: Az Alexandrov együttes műsorából, 16: Szív küldi szívnek szívesen, 16.30: A Gyermekrádió műsora, 17.25: Népek zenéje, 17.45: Beszélő est, 18: Kamarazene, 18.35: Arcképcsarnok, 19.15: Filmzene.

Péntek

KOSSUTH-RÁDIO

8.22: Műsorismertetés, 8.30: Suha Balogh József és zenekara játszik, 9: Dalok, 9.20: Az első akácok, 10.10: Főnagy Livia énekel, 10.22: Hárfaváltózatok, 10.30: Mese a zöld madárról, 10.50: Az Okos Mackó, 11: Nők negyedórja, 11.15: Hanglemezek, 11.30: Operarészletek, 12.10: Sárközi szöttek, 13: Táncczene — 14.25: Utőrő-híradó, 14.50: Zongora hangverseny, 15.10: Levél a kedveshez, 15.30: Operarészletek, 16: Orosz nyelvlecke, 16.20: Fiatalok sportjátéka, 16.40: Kamarazene, 17.40: Ember és világ, 17.30: Szív küldi szívnek szívesen, 18: Zenés riport műsor, 19: Külpolitikai kérdésekre válaszolunk, 19.15: Magyar népdalok, 19.40: Hanglemezek, 20: Esti Híradó, 20.20: Tancok — billentyűk, 20.50: A könyvnap könyvel, 21: Prágai tavasz, 23: Tíz perc külpolitika, 23.10: Vidám kettőfelék, — 23.35: Lassan leszáll az éj.

PETŐFI-RÁDIO

6.50: Strauss-művek, 11.30: Műsor-zárás, 14: Operarészletek, 14.50: Népek dalai, 15.35: Bach-művek, 16: Magyar népdalok, 16.40: Zenekari muzsika, 17.30: A könyvnap könyvel, 18: Kamarazene, 18.30: Az építő kommunizmus nagy országában, 19: Ifjúsági kórusok, 19.25: A párt ereje — a párt egysége, 19.40: Madírok Színháza: Végső szíj.

Szombat

KOSSUTH-RÁDIO

8.22: Műsorismertetés, 8.30: Keréngök, 8.50: Operettdalok és kettősök, 9.20: Ifjúsági műsor, 9.45: Kis muzsikásoknak, 10.10: Zenekari hangverseny, 11: Vonósnyegy, 11.30: Orvosi tanácsok, 11.40: Szovjet kórusok énekelnek, 12.10: Vidám hétvégét! 13: Szó a holnapról, 13.20: A temesvári tambura-együttes játéka, 13.40: Fűvőszene, 14.25: Uj Zenei Újság, 15.20: Előadás, 15.40: Szív küldi szívnek szívesen, 16.10: Könnyű muzsika, színház, 16.40: Mozart-művek, 17.10: Magyar népzene, 17.40: Válaszolunk hallgatóinknak, 18: Táncczene, 18.20: Az építő kommunizmus nagy országában, 19: Olaszországi képek, szívt, 19.27: Könnyű zene nagyzenekarra, 19.54: Egy hét a Német Demokratikus Köztársaságban, 20: Esti Híradó, 20.20: Messé a mikrofon? 21.20: Bemutatójuk új felvételeinket.

PETŐFI-RÁDIO

6.50: Filmzene, 11.30: Műsor-zárás, 14: Hanglemezek, 14.50: A francia határon, 15.20: Az opera mindenkié, 16.20: Táncczene, 17.05: A mi lányaink, 17.30: Szórakoztató zene, 18: Dohány, 18.30: Híres előadó művészek hangversenye, 19: Külpolitikai kalauz 19.45: Szólistái kiküldetés, 20.05: Hanglemezek, — 20.20: Sport híradó,

MEZŐGAZDASÁGI szakkönyvek

Komár Gyula:

ÁLLATORVOSI SEBESZET

Az Állatorvosi Főiskola tankönyve. A fej és törzs sebeszettel tárgyalja. Gyakorló állatorvosok részére is fontos könyv. Kb. 312 lap, kötve 52 forint.

Hajós-Hódossy:

BAROMFIBETEGSÉGEK

Az ország baromfiállományának jelentős része pusztul el baromfifibetegségben. Ennek következtében jelentős kár éri a népgazdaságot és a tenyésztőket is. Ennek egyik fő oka, hogy a be-

tegségek elleni védekezés, de különösen a megelőzés szabályait nem tartják be a tenyésztők. Ezzel ismerteti meg a könyv az olvasót s a betegségek leírásával lehetővé teszi azok felismerését. Kb. 136 lap, fűzve 9 forint.

Schandl József:

LÓTENYÉSZTÉS

A főiskolai tankönyv leírja a magyar és a hazánkban tenyésztett idegen lófajtákat, valamint azokat, amelyeknek a hazai fajták kialakulásában szerepük volt. Tárgyalja a tenyésztéstechnikai eljárásokat, a csikónevelést a

törzskönyvezés jelenlegi módját, a tenyésztőlovak kipróbálásának módszereit. Foglalkozik a lovak elhelyezésével, ápolásával, takarmányozásával. Kb. 256 lap, kötve 40 forint.

Konkoly István:

NÖVÉNYVÉDŐSZEREINK

Részletesen megismerteti az egyes növényvédőszerrel, azok elnevezésével, hatóanyagával, csomagolásával, általános kereskedelmi előírásaival, felhasználásával és az óvószabályokkal. Kb. 160 lap, fűzve 10 forint,

1949- len ri sal áll pályau lótt az nagy függör vargót gettek tömörli ki tud csak derme Akkor ten.

Mie és éle Fazeká puján sem. S pek es pesti riadoz minde bol a kas M egy kl zos problé

Pers aylan nárokr Negye kesekr kinek minde ség va érdeke meg a mert a nál az lvsan sági da kdrú erörök kemény kitűnő suló sz lépni a küszöb és kon előker nagy ideges

Szov és mő gondol ma má érette dig a városas letből nak a meny bizony diáksá ros, a szívét a törz sához sebb mikor tés, n vállu pünk napja szava elmo gel, a fű, a Egys gondi amel az is kerül

N a le leére és ba zal a igen den szük éppe társá Né nyos nak gand gize rben vált felm meg

